

vis paa, at det er en god Opdragelsesmetode, vi anvende, have vi ogsaa deri, at man for den private Søfarts Vedkommende har faaet et Skib, „Georg Stage“, hvorpaa man netop søger at bibringe de unge Folk, der skulle til Koffardis, den samme Opdragelse til Behandling af Skib med Gods om Børd, som bliver Kadetterne tildelt, og Skibet føres af en Søofficer. Endelig støttes naturligvis den praktiske Opdragelse, Søofficererne faa, af en gennemgaaende stor teoretisk Uddannelse, som ligeledes staaar paa Højde med alle andres, og jeg er vis paa, at Fliden paa Akademiet kan sammenlignes med den paa hvilken som helst anden Lærestanstalt. Som Bevis paa Dygtighed vil jeg ogsaa erindre om, at vi have ført to slesvigske Krige, og at i disse Kampens Udfald for en stor Del beroede paa vor Flaade. Den gennemførte en Blokade af Kysterne med Sejlskibe, saaledes at der aldrig forekom et eneste Uheld, en Blokade, hvorpaa man ogsaa saa med Jalousi fra de store Staters Side; man sendte Skibe hertil for at se, om Blokaden var effektiv. Den blev gennemført saa dygtig og energisk, at ingen anden Nation kunde have gjort det bedre; og *der* skal Sømandsskab til, og jeg er overbevist om, at den er nedarvet og ikke forgaet i de to Menneskealdrer siden Indførelsen af Dampkraften. I øvrigt vil jeg erindre om, at de fleste af de unge Mænd af Handelsmarinen, som skulle søge Plads, kun have faaet den Opdragelse, de have kunnet faa i et Dampskib; især af Sønner af velhavende Familier er der ikke mange, der opdrages i Sejlskibe; de gaa med Dampskibe. Men en Sejlads selv med Dampskib herfra til New York giver ikke stort Kendskab ud over, hvad Søofficerer kunne faa. Det er en Fart, der gaar sin naturlige Vej, undtagen naar der en enkelt Gang kan komme Uvej; ellers er der ikke synderlig Lejlighed til at manøvrere. Hvad angaar Behandlingen af Lasten, som ogsaa er bleven omtalt her, da er der i de fleste Havne særlige Folk antagne til at stuve, lade og løsse. Derimod have Søofficererne Ansvaret for hvert eneste Pund, der bliver indladt i Skibet, og vide nøjagtig, hvor det skal være. Den Paastand, at vore Søofficerer skulde staa tilbage i nogen som helst Henseende for den private Sømandsstand i at føre Skib, benægter jeg derfor paa det allerbestemtteste. Hvad jeg anfører her, maa kun opfattes som Forsvar overfor, hvad der er blevet anført mod Marinen. Jeg anfører det ikke til Forsvar for, at Marineofficerer tage Pladser som Førere paa Koffardiskibe. Men det bliver en

Kamp mellem dem om at faa Skib at føre. Kunne de faa Skibe, tage de dem selvfølgelig ogsaa — det vilde jeg ogsaa gøre, hvis jeg var Officer. Endelig siger den ærede Rigsdagsmand: Flaaden er kostbar. Ja, det er den, den koster urimelig meget; men vi kunne vistnok ikke faa den billigere, og en Ting er sikkert, nemlig at vort Lands Eksistens beror paa, at vi kunne overholde vor Neutralitet, og vor Neutralitet kan kun overholdes, naar vi opfylde de Forpligtelser, vi have paadraget os som selvstændig Magt; men at værne vor Neutralitet kan visselig kun ske ved Flaaden. Derfor tror jeg, at vi bør se lidt mildere paa Flaaden, og da særlig, fordi vi saa have Ret til at kritisere skarpt, hvad der gøres med Hensyn til Militærvæsenet. Desuden har Flaaden stor Interesse for det almindelige Næringsliv; for det første hvad angaar Fiskeriet; dernæst vil jeg minde om, at hele vort Fyrvæsen, hele vor Kortlægning skyldes Marinen og dens Dygtighed og Kundskaber, og saa langt jeg husker tilbage, ved jeg, at de danske Søkort have været regnede mellem de bedste, der eksistere. Jeg tror derfor nok, at vi have Grund til at se med en ikke ringe Agtelse paa vor Marine. Jeg tror, vi fuldt ud kunne gøre det. Foruden at vi have Brug for Marinen til Beskyttelse af Fiskeriet, bliver den benyttet ved videnskabelige Ekspeditioner, som udføres af alle Nationer, og hvortil der hører baade teoretisk og praktisk Dygtighed. Til Slutning vil jeg sige, at ogsaa den Tid kan komme, da Handelskibene kunne faa Brug for vore Orlogsskibe til at konvoyere dem over Havet. Endnu er Kapervirksomheden ikke ophørt, og komme Spanien og Amerika f. Eks. i Krig med hinanden, er der ikke Tvivl om, at der vil blive udstedt Kaperbreve, og i saa Fald ville smaa neutrale Magter have stor Vanskelighed ved at klare sig paa Søen. Endnu skal jeg kun sige, at det i det hele taget hører til mine smukkeste Minder fra min Ungdom, hvilket kordialt Forhold der var mellem Handelsmarinen og Orlogsmarinen, og jeg kan oprigtig talt ikke tro, at dette kordiale Forhold kan være rokket ved en saa ringe Ting som den, at Søofficerer have villet være med til at føre nogle Skibe paa Asien. Det vilde gøre mig inderlig ondt, om der skulde komme Mistillid op mellem disse to Mariner — for saa vidt kan den højtærede Marineministers Erklæring maa ske være heldig. Til Slutning maa jeg føje til, at naar man har valgt dette særlige Tilfælde med de unge Søofficerer, som skulle